תלה"מ 21-05-21325 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט טל פפרני

המבקשת **פלונית ת"ז ***********

נגד

המשיב **פלוני ת"ז ***********

החלטה

לפני בקשה למזונות זמניים, שהוגשה על ידי האם (המבקשת), ובה עותרת היא לחייב את האב (המשיב) הן במזונותיה והן במזונותיהם של הקטינים: ***** יליד x.x.2005 (כבן 15.8 שנים) ******* ילידת x.x.2007 (כבת 14 שנים), **** ילידת x.x.2011 (כבת 9.10 שנים), ו**** יליד x.x.2012 (כבן 8.8 שנים) (להלן: "**הקטינים**"). הצדדים, נוצרים בני העדה האורתודוקסית. נישאו זה לזו ביום x.x.2001.

<u>תמצית טענות המבקשת:</u>

1. הצדדים נפרדו בחודש 9/2020 וזאת בעקבות אלימות קשה שנקט המשיב. מאז שהצדדים נפרדו, המבקשת מתגוררת בדירה שכורה בכפר ***** יחד עם הקטינים בעלות חודשית בסך של 2,500 ₪. המשיב המשיך להתגורר בדירתם המשותפת ב****, אשר התגוררו בה הצדדים, לפני הפרידה. המבקשת עובדת כעצמאית בהפקת תיאטרון בובות. לדבריה, הכנסתה ורווחיה החודשיים מהעסק בקושי מגיעים לסך של 3,000 ₪ ממוצע ברוטו בחודש, כאשר סכום זה אינו מכסה את החזרי ההלוואה שהיא נטלה. המבקשת מקבלת סיוע בשכר דירה ע"ס 1,370 ₪. למבקשת הוצאות קבועות הכרוכות באחזקת הדירה. המשיב ניתק קשר עם הקטינים. בכל הנוגע להכנסות המשיב, נטען כי זה האחרון, מנהל עסק משפחתי עם הוריו "ב********" והוא בעל הכנסה גבוה שלא פחות מ 15,000 ₪ נטו לחודש. אך בשל יחסי הקרבה המשפחתיים הוא מנפיק תלושי שכר בסכום הרבה פחות ממה שהוא מקבל בפועל.

<u>תמצית טענות המשיב:</u>

2. יש לדחות את הבקשה. המבקשת עזבה את הבית מרצונה, מנעה ממנו להיפגש עם הקטינים. לפיכך, בהתאם להוראות הדין האישי החל, זכאותה של המבקשת נשללת מאחר והיא עזבה את הבית. המבקשת יכולה לעבור ולהתפרנס. המשיב עובד בחברת "**********", ומשתכר בסך של 6,967 ₪ נטו לחודש. המשיב מתגורר באותה דירה שכורה ב****** ומשלם סך של 2,200 ₪.

<u>הכלל המשפטי:</u>

3. בכל הנוגע למזונות אישה, סעיף 2(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט – 1959 (להלן: "חוק המזונות"), קובע:

> **"(א)אדם חייב במזונות בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".**

4. סעיף 3(א) לחוק המזונות, קובע כי אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו ולשונו:

> **" (א) אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה."**

5. בענייננו, המשיב הוא נוצרי ארותודקסי והדין האישי החל עליו, הוא הדין הנוצרי והחוק הרלוונטי הוא חוק המשפחה הביזנטי (להלן: "**חוק המשפחה הביזנטי**").

6. הפרק השמיני, בסעיפים 125,137,142 "תוצאות הנישואין" "في نتائج الزواج" והפרק התשיעי, בסעיפים 237-240 " אעאלה "الاعاله", והרלוונטיים לענייננו כפי שתורגמו מהשפה הערבית לשפה העברית בתמ"ש 1904-02-12 **ה.ע נ' א.פ. – ע**, פס' 17 לפסיק דינה של כב' השופטת ג'מילה ג'בארין כליפה ([פורסם בנבו] (11.5.2015)). , קובעים:

> **125. " הגבר הוא ראש המשפחה ועליו לפרנס את אשתו בהתאם ליכולתו ולמעמדו החברתי כל עוד הניושאין בתוקף, אלא אם עזבה האישה את הבית ללא סיבה סבירה וסירבה לחזור אליו"**

137. "שיעור המזונות ייקבע לפי צרכי הזכאי ויכולת הכספית של החייב"

142. " כל מה שמרוויחה האישה בעבודתה ובמאמצה, מלבד עבודתה בבית, הוא שלה בלבד".

237 " "אעלה" היא חובתו של צד אחד וזכותו של הצד האחר הדורש מהצד הראשון לשלם כסף בהתאם ליכולת הכספית ומעמדו החברתי לממן מדור הצד השני, הלבשתו, השמירה עליו חינוכו וגידולו"

238 "האנשים המחויבים בהתאם לחוק בתשלום מזונות הם : הבעל החייב במזונות אשתו בתקופת הנישואין, והאב באופן חריג האם העשירה, הילדים והצאצאים בכלל, האם הביולוגית ואביה של האם הביולוגית".

239 " ראשית האישה זכאית לבקש מזונות מבעלה לפי החוק. הבעל העני זכאי לדרוש מאשתו העשירה וזאת באופן חריג".

"240. "תקופת המזונות וסכום המזונות ייקבעו על ידי בית המשפט לפי יכולת החייב, כאשר זו נתונה לשינוי לפי הנסיבות"

7. מפאת חשיבות הדברים בכל הנוגע לחיוב המשיב על פי החוק המשפחה הביזנטי, מצאתי לנכון לצטט את דבריו של כב' השופט ג'יוסי בעמ"ש 27629-10-19 **א' ג' נ' ב' ג'** ([פורסם בנבו] (20.8.2020)) אשר רלוונטיים הן לפסיקת מזונות אישה והן לפסיקת מזונות ילדים:

" משדנים אנו בבני זוג המשתייכים לעדה הנוצרית האורתודוקסית, נפנה לחוק המשפחה הביזנטי. להוראות דין זה הזדמן לי בעבר להתייחס בהרחבה במסגרת <u>תמ"ש (נצ') 32231-10-01</u> ל. נ' ח. [פורסם בנבו](19.12.2010) ואלה עיקרם של הדברים שציינתי שם:

**"משדנים אנו בבני זוג המשתייכים לעדה הנוצרית קובטית נפנה לחוק המשפחה הביזנטי אשר מסדיר את ענייני בני העדה, והמורה בסעיף 237, כי דמי המזונות ייקבעו בהתאם ליכולתו הכספית ומעמדו החברתי של החייב בהם והם נועדו לממן מדורו של הצד הזכאי להם, מלבושו, השמירה עליו, חינוכו וגידולו... בסעיף 238 נקבע, כי : האנשים המחוייבים בהתאם לחוק ב מזונות הם: הבעל החייב במזונות אשתו בתקופת הנישואין, האב, ובאופן חריג האם העשירה..."...<u>מקור החובה המוטלת על הבעל לזון את אשתו נובעת אם כן, מקשר הנישואין ככל שהוא קיים ושריר וכחלק מחובות הבעל כלפי אשתו</u>...על פי הדין של העדה הנוצרית קובטית המאמץ את הוראות הדין של העדה האורתודקסית (חוק המשפחה הביזנטי), אישה זכאית למזונות מבעלה כל עוד והיא מתגוררת עימו, אחרת היא מאבדת את מזונותיה. <u>אלא שהדין של העדה היוונית אורתודוקסית מכיר בקיומו של חריג לכלל זה, לפיו האישה תהא זכאית בכל זאת למזונותיה אם הוכח כי הבעל הוא האשם בפירוד.</u> מכאן יש לקבוע, כי משעסקינן בחריג לכלל, הרי שנטל הוכחתו מוטל של שכמי הטוען לקיומו ובמקרה זה על האישה. כאן עולה השאלה <u>מהי כמות ההוכחה שעל אישה להביא כדי לפרוק מעל כתפיה נטל השכנוע הראשוני בדבר קיום החריג האמור, ולזכאותה למזונות מבעלה אף שאינה עימו?...בע"א 256/65 רות מילר נ' יוסף מילר, פ"ד יט(3) 171 , נפסק מפי הנשיא זילברג (כתוארו אז): "אישה החיה בנפרד מבעלה אינה יכולה, על פי דיני ישראל, לתבוע מזונות, אלא אם כן היא מראה או מסבירה לבית המשפט, שלא הייתה כל אשמה מצידה בעזיבת בית בעלה או בסירובה לחזור אליו ...המשקל הסגולי של כמות ההוכחה אשר האשה שעזבה חייבת להביא בנ"ל, הוא קל מאוד, הייתי אומר: משקל נוצה</u>..." (שם, עמ' 178)... אומנם הדברים נאמרו שם בהתייחס לתביעת מזונות בין בני זוג יהודים, אולם, סבורני כי כוחם של דברים אלה יפה גם למקרה שלפנינו..." (ההדגשה אינה במקור)".

8. אפנה גם לדברים שנקבעו בבש"א 1417/08 **א.ל נ' א. י** ([פורסם בנבו] (4.6.2008)) בהקשר של מזונות אישה:

> **" הדין הנוצרי יווני –אורתודכסי : בהתאם לחוק המשפחה הביזנטי (להלן : "החוק") קיימת חובה בסיסית של בעל לזון את אשתו ולספק את צרכיה וכן קיימת חובת האישה העשירה לזון את בעלה העני (להבדיל מהדין העברי והמוסלמי). הערכת המזונות נקבעת לפי יכולת החייב ונתונה לשינוי, ולשון החוק ומטרתו מלמדים, כי יש להתחשב בעושרה של האישה ויכולתה הכלכלית בעת פסיקת מזונותיה (פרשנות העולה בקנה אחד עם עקרון השוויון בין המינים, דיני ההגינות ותום הלב). חובת מזונות המוטלת על הבעל כלפי אשתו, היא תוצאת הנישואין והן חלק ממערך החובות והזכויות שבו הבעל חב לאשתו. בדומה ליתר הדתות אין תיאור לקביעת סכום המזונות הדרוש אלא תיאור לאבות המזונות לאישה והם הצרכים המקובלים של אישה. כמו כן, הזכות למזונות תלויה בהתנהגות האישה בהתאם לדרישות שהדין האישי מציב. כאשר לעניין זה יצויין, כי במסגרת בקשה למזונות זמניים אין מקום להתחשב בטענה שהאישה "נאשזז" או מעין מורדת דיון בסוגיה זו, יתברר במסגרת פסק הדין."**

9. בכל הנוגע לשאלה, באם הכנסות האישה מעיסוקה, משפיעה על זכאותה למזונות אישה, מן הראוי להרחיב בעניין זה כאשר שאלה זו עלתה ונידונה לא אחת, בשורה ארוכה של פסקי דין. למשל בתמ"ש 1904-02-12 **ה.ע נ' א.פ.** – **ע**, פס' 20 לפסיק דינה של כב' השופטת ג'בארין כליפה ([פורסם בנבו] (11.5.2015)), נקבע:

> **"פרשנות המאפשרת התחשבות בהכנסת האישה, הולמת ומתיישבת עם "התא המשפחתי המודרני" של היום; היחסים בין בני הזוג, אינם קופאים על שמריהם. עם שינוי העתים, משתנים גם התפיסות החברתיות, אורחות החיים, צורכי הציבור וכיוצ"ב. וכך גם חלוקת התפקידים המסורתית בין בני הזוג בתוך המשפחה בחלוף השנים, זו הלכה והשתנתה וכיום נמצא האישה, כמו האיש, עובדת ותורמת, גם כלכלית – לטובת המשפחה; דבר זה משליך**

> **במידה מסוימת גם על החובות מכוח הדין האישי; פרשנות אחרת, תהיה פרשנות בלתי סבירה, מכרסמת בתחושת השוויון ותום הלב, מתעלמת מהמציאות והתמורות החברתיות והכלכליות בחלוקת התפקידים שחלו במשפחה המודרנית.**
>
> **כן פרשנות זו עולה בקנה אחד גם עם עקרון השוויון ושמירת האיזון בין המתדיינים השונים; פרשנות לפיה מתחשבים גם בהכנסת האישה הנוצרייה, בדומה לנהוג גם בדתות האחרות כמו בעניין מזונות אישה יהודייה (שם עולה שאלת "מעשה ידיה תחת מזונותיה") תביא לאחידות בתוצאה של מתדיינים בעלי דתות שונות, הפונים לבית המשפט ומבקשים אותו סעד (לעניין זה ראו תמ"ש 9210/07 פלונית נ' לפוני [פורסם בנבו]). נמצא פסיקה של בתי המשפט לענייני משפחה שהתייחסה כבר לסוגיית התחשבות בהכנסת אישה נוצרייה – יוונית – אורתודקסית, בבשא (קריות) 1417/08 א.ל. נ' א.י. של כב' השופט מאזן (ראה גם תמ"ש 35053/04 [פורסם בנבו] של כב' השופטת ורדה פלאוט; תמ"ש 9210/07 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו]). כן, בית כב' השופטת שטמר – אב"ד – מבית המשפט המחוזי בעמ"ש 18762-04-12 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו]. "**

10. בכל הנוגע לחיוב המשיב במזונות ילדיו הקטינים, אפנה להוראות סעיף 238 לחוק המשפחה הביזנטי, הקובע כי, החיוב במזונות הינו על פי יכולתו הכלכלית של המשיב ובהתאם לצרכי הקטינים. בהקשר זה נפנה גם לדברים שנקבעו בתמ"ש 21840-07-11 **פלונית נ' פלוני** ([פורסם בנבו] (23.10.2013)):

> **"הדין של העדה הנוצריה יוונית אורתודקסית ואשר מוסדר בחוק המשפחה הביזנטי (להלן "החוק"). עפ"י סעיף 239 לחוק המעמד האישי לנוצרים האורתודקסים, חובת תשלום המזונות ילדים חלה על האב אולם לעתים היא תחול על האם העשירה. בהתאם לסעיף 137 לדין האישי שיעור המזונות לתובעת האישה והילדה ייקבע תמיד לפי צורכי הזכאי ולפי מצבו הכספי של החייב."**

11. בפסיקת מזונות זמניים מדובר בסעד זמני הניתן לפי שיקול דעתו של בית המשפט להבטחת קיומו של הזכאי למזונות עד שתתברר תביעתו. קביעת דמי המזונות נעשית בלי להיכנס לעובי הקורה, דבר שיעשה במהלך בירור המשפט ושמיעת ראיות הצדדים. קביעת צרכיהם של הקטינים, כמו גם יכולתו של האב, תעשה בזהירות רבה (ע"א 342/83 פד"י ל"ח (4) 105, ע"א 542/68 פד"י כ"ג (1) 169, ע"א 324/88 פד"י מ"ב (3) 347). פסיקת המזונות נערכת בשלב מקדמי זה על דרך האומדן ועל פי ניסיון החיים של השופט היושב בדין (ע"א 687/83 מזור, ל"ח (3) 29, ע"א 93/85 שגב, פ"ד ל"ט (3) 822). ראוי להזכיר כי יכולתו של אב לשאת במזונות ילדיו נקבעת לא רק עפ"י הכנסתו השוטפת מעבודה אלא גם בהתחשב בנכסיו, כולל דירת המגורים שלו (ע"א 180/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721 וכן ע"א 239/85).

12. המטרה היא לספק לילדים רמת חיים נאותה אליה הורגלו ולגביהם, צריך ביהמ"ש לשקול בין יתר שיקוליו גם את השתכרותה של האם וגם את השתכרותו של האב (בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה, [פורסם במאגרים המקוונים]; בע"מ 2433/04 צינובוי נ' צינובוי [פורסם במאגרים המקוונים] ע"א 180/80 תמיר נ' תמיר, פ"ד לד(4) 499 (1980), ע"א 302/80 אגלזיאס נ' אגלזיאס, פ"ד לד(4)529 (1980). המגמה הנוהגת כיום בפסיקה היא של צמצום מעגל הצרכים ההכרחיים למינימום, על מנת שעיקרון השוויון בין בני הזוג ימצא ביטוי גם בחיוב בדמי מזונות על פי דין אישי (שככזה אינו שוויוני). בעת קביעת דמי המזונות, יש להביא בחשבון את הסכום שיוותר לאב לקיומו שלו ולסיפוק צרכיו ההכרחיים.

<u>מן הכלל אל הפרט:</u>

13. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובשים לב לפער המשמעותי והניכר בין טענות הצדדים, כולל לעניין לאי קיום זמני שהות של המשיב עם הקטינים כאמור בתגובתו ומבלי לדון בסיבת הנתק הנטען, אני סבור כי לעת הזו, נוכח הדין האישי החל, גיל הקטינים, הכנסות הצדדים על פי תלושי השכר, ולאחר עיון במסמכים שצורפו, אני מורה כדלקמן:

א. עבור הקטינים **** ו*****, המשיב יעביר למבקשת סך של 750 ₪ עבור כל אחד מהקטינים וזאת עד סיום כיתה יב' או מועד הגיוס לשירות הצבאי ע"פ המאוחר. החל

מאותו מועד ועד תום תקופת השירות הצבאי (חובה), הנתבע יעביר למבקשת סך של 400 ₪.

ב. עבור הקטינה ****, הנתבע יעביר למבקשת סך של 1,000 ₪, וזאת עד סיום כיתה יב' או מועד הגיוס לשירות הצבאי ע"פ המאוחר. החל מאותו מועד ועד תום תקופת השירות הצבאי (חובה), הנתבע יעביר למבקשת סך של 400 ₪.

ג. עבור הקטין ****, המשיב יעביר למבקשת סך של 1,200 ₪, וזאת עד סיום כיתה יב' או מועד הגיוס לשירות הצבאי ע"פ המאוחר. החל מאותו מועד ועד תום תקופת השירות הצבאי (חובה), הנתבע יעביר למבקשת סך של 400 ₪.

ד. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-10 לחודש עבור אותו חודש, ישירות לחשבון הבנק של האם, כשהסכום הנקוב לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום.

14. קצבת ילדים, תשולם לאם בנוסף לדמי המזונות.

15. <u>דמי מדור</u>: בשלב זה, דמי המזונות שנפסקו לעיל כוללים דמי מדור. בכל הנוגע להוצאות אחזקת מדור, אני מורה כי המשיב יעביר למבקשת סך של 400 ₪ לחודש, אשר יתווספו לדמי המזונות ויהוו חלק בלתי נפרד לכל דבר ועניין.

16. החל מיום הגשת התביעה יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות רפואיות <u>חריגות</u> מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים לרבות אבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה על ידי קופ"ח ובכלל זה הפרשים לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא. כל החלטה על הוצאה רפואית, שאינה במצב חרום, תתקבל תוך שיתוף והיוועצות בין ההורים ובהסכמתם, ועל יסוד הוראה רפואית המאשרת את נחיצותה. האב ישלם לאם את חלקו כאמור לעיל בתוך 10 ימים מיום שהאם שלחה לו דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, בסמס/ווטסאפ/מייל/בדואר רשום. אין האם מחויבת להוכיח כי האב קיבל לידיו את ההודעה, אלא כי שלחה לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. האב יהיה רשאי לשלוח הצעה נגדית מטעמו בתוך 10 ימים. במקרה של מחלוקת לגבי עלות ו/או נחיצות ההוצאה יכריע במחלוקת רופא המשפחה המטפל **<u>בקטינים</u>** או רופא מומחה בתחום הדרוש המוסכם

על הצדדים. לחילופין רשאי האב להודיע לאם בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

17. החל מיום הגשת התביעה יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות החינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית כדלקמן: אגרות חינוך, שכר לימוד, סל תרבות, וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למסגרת החינוכית, וכן גן וצהרון [עד סוף כתה ב' בהתאם לתעריף צהרון ציבורי], חוגים [עד שני חוגים לכל אחד מהקטינים בעלות מתנ"ס], שיעורי עזר, תנועת נוער, קייטנות [מחזור אחד בקיץ ואחד בחופשת הפסח בעלות קייטנת עירייה / מתנ"ס]. כל החלטה על הוצאה חינוכית מהותית תתקבל תוך שיתוף והיוועצות בין ההורים ובהסכמתם. האב ישלם לאם את חלקו כאמור לעיל בתוך 10 ימים מיום שהאם שלחה לו דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, בסמס/ווטסאפ/מייל/בדואר רשום. אין האם מחויבת להוכיח כי האב קיבל לידיו את ההודעה, אלא כי שלחה לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. לחילופין רשאי האב להודיע לאם בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות. האב יהיה רשאי לשלוח הצעה נגדית מטעמו בתוך 10 ימים. במקרה של מחלוקת לגבי עלות ו/או נחיצות ההוצאה, תכריע במחלוקת יועצת בית הספר מחנכת הכיתה או גורם חינוכי אחר המקובל על הצדדים.

18. <u>מזונות אישה</u>: לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אינני סבור כי לעת הזו, יש מקום לחייב המשיב במזונות זמניים עבור המבקשת. יצוין כי טענות המשיב, בכל הנוגע לעזיבתה של המבקשת מהבית, טענות אלו ראוי שיזכו לבירור ודיון במסגרת פסק הדין ולא במסגרת ההחלטה דנן.

19. <u>חוב מזונות עבר</u>: על המשיב לשאת ולשלם למבקשת את כלל הסכומים כמפורט לעיל, החל מחודש 5/21 עד 6/21 (כולל). חוב המזונות ישולם ב 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, אשר יתווספו לדמי המזונות השוטפים ויהיו חלק בלתי נפרד מהם כולל לצרכי גביה.

<u>המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.</u>

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"א, 27 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

תלה"מ 21-05-21325 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

1
2